

...Hi havia dies que hi treballaven 125 i 150 obrers

Fot. Serra

I al cap de poc, un doll abundantíssim
brollava a la finca de Can Calet.

Fot. Bosch

documents i entre ells l'autorització d'Obres Públiques i el dictamen dels tècnics per a fer el canvi de preu i de condicions que ell sol·licitava.

—Aquest augment és insignificant—continua.—L'aigua, que avui els veïns de Granollers la tenen al preu de deu o dotze cèntims diaris a les cases particulars, servida en comptadors que permetrien suprimir els dipòsits antihigiènics, sofriria un augment de quatre o cinc cèntims només, puix que difícilment una família gasta més de 250 litres diaris d'aigua.

—¿...?

—A Granollers l'aigua és molt més barata que a casi tot arreu. A Llinàs mateix, on és municipalitzat el servei d'aigües, aquesta es paga a 45 cèntims el metre cúbic, que és el preu que ara jo sol·licitava implantar, i a Vilafranca es paga a 80. A Granollers actualment encara es paga a 20 cèntims.

—¿...?

—El servei de comptadors a les cases exigeix personal apte i fontaners coneixedors i experts. Per això, i per les importants obres fetes per a la captació de l'aigua, es fa precis l'augment del preu i també per les majors despeses que el servei ocasionaria, naturalment, sempre a profit del públic.

El servei fet amb comptadors té molts avantatges, i el principal és que l'aigua s'aprofita més; no es llença. Amb els dipòsits, un dia us en sobra i altres dies us en fa falta. Amb els comptadors hom gasta la que necessita. Així, els abonats no haurien de demanar com un favor—com ara—que en casos de malalties els fos augmentada la quantitat d'aigua, puix que tindrien la que els fóu necessària.

El senyor Serra no s'explica la negativa de l'Ajuntament, tot i estar avesat a tota mena d'oposicions i contratemps.

—Jo sol—ens diu;—sol perquè ningú no volgué arriscar-se, vaig fornir a Granollers d'un servei importantíssim, com ho demostra la preocupació dels que avui ja cerquen altres aigües en

previsió de que algun dia en pogués faltar per les necessitats de la ciutat. Temps perdut i energies malaguanyades, puix que l'aigua que actualment disposa Granollers, servida en comptadors, és suficient per una ciutat de 50 mil habitants.

—¿...?

—Naturalment. Per a evitar possibles contingències, jo tenia el propòsit de perllongar la mina uns dos cents metres endins del bosc de Can Castells, en el terme de Canovelles, però a aquest propòsit s'hi ha oposat aquell Ajuntament. I, el que és més incompreensible, és que el nostre Ajuntament s'ha negat també a informar que aquell projecte és d'utilitat pública per a la ciutat.

—¿...?

—Oh! Permeteu-me a mi una pregunta també. Aquests que esguarden cobdiciosament aquest «negoci» de l'aigua, per què no m'ajudaven a mi en la meua empresa, llavors que tots se'n reien? Per què no feien ells també aquest negoci?... A alguns possiblement els hauria limitat altres guanys més immediats; els guanys fabulosos de la gran guerra, que fins ací n'arribaren, poc o molt.

* * *

No volem saber més. Els nostres lectors podran judicar ara si les raons adduïdes pel senyor Serra mereixen o no la negativa de l'Ajuntament. Per la nostra part, ens hem limitat a recollir tot el més exacte possible, el que ell ens ha dit, al qui agraïm la seva atenció i al qui la ciutat, tan gelosa com se vulgui dels seus drets i les seves prerrogatives, creiem que ha d'estimar per la seva gosadia en emprendre's ell tot sol una obra que a tot arreu va a càrrec de grans empreses explotadores o es fan per compte del Comú.

R. AREGALL